

Serbian

Show Us The Father And It Will Sufficeth Us

62-0609M

POKAŽI NAM OCA I BIĆE NAM DOVOLJNO

Southern Pines, North Carolina, SAD
9. juna 1962.

www.messagehub.info

null

"...u dane glasa..." Otk. 10:7

Uvod

Veličanstvena služba William Branhama je bio odgovor Svetog Duha na proročanstva Svetog Pisma iz Malahije 4:5-6, Luke 17:30, i Otkrivenja 10:7. Ova služba koja je obišla svet bila je kulminacija mnogih drugih Biblijskih proročanstava i nastavak Božijeg delovanja Njegovim Duhom na kraju vremena. O ovoj službi se govori u Pismu, kao o onoj koja treba da pripremi ljude za drugi dolazak Isusa Hrista.

Naša molitva je, da ova štampana Reč bude upisana u vaše srce dok pažljivo sa molitvom budete čitali ovu propoved.

Mnogi napori su načinjeni da bi vam se obezbedio tačan i neskraćen tekst transkripcije, no ipak Engleski zvučni-audio snimci najbolje predstavljaju propovedi koje je propovedao William Branham.

Zvučne-audio i tekstualne forme više od 1.100 propovedi koje je propovedao William Branham su dostupne i mogu se besplatno skinuti (download) i štampati na mnogim jezicima.

Ova se propoved sme kopirati i deliti pod uslovom da se neizmenjena kopira u celini te da se deli besplatno.

POKAŽI NAM OCA I BIĆE NAM DOVOLJNO

1 I ja... Sedeli smo ovde i razgovarali jedan s drugim, brat Thomas, i ja i brat Rhodes koga sam upravo imao priliku sresti. I mi smo baš imali... Znao sam kako imamo malo smisla za humor?... O tome što sam mislio govoriti ovog jutra kada sam bio ovde, ali nisam imao vremena, o „Izduvavanju“. Tako to je jedini način na koji se opuštamo, kada imamo malo smisla za humor.

I pobožan, sveti stari brat koji je upravo otišao u slavu čime smo gotovo svi od nas upoznati bio je brat F. F. Bosworth. I on je uvek imao veliki smisao za humor. Znao sam se malo opirati gledajući i slušajući jer ja želim „Da, da,“ i „Ne, ne.“ Kada sam video tog pobožnog starog čoveka i smisao za humor koji je imao, onda sam video druge velike služe, brata Vaylea i ovu drugu braću ovde i sve njih kada su se okupili, imali su malo smisla za humor, i pomislio sam: „Pa, možda je to tradicija ovog poslednjeg dana među propovednicima.“

I onda sam čitao u Prednikejskom koncilu i Nikejskim očevima i tako dalje, o nekim velikim slugama Hristovim u prošlim godinama i oni su imali smisla za humor. I znate, na kraju sam saznao da Bog ima smisla za humor. Tako...

2 I razgovarajući o zajedništvu, razmišljao sam o nečemu što je brat Bosworth znao govoriti. Rekao mi je, rekao je: „Brate Branham, znaš li šta je zajedništvo?“ [Na engleskom je reč za zajedništvo 'fellowship'. - Prevodioc]

Rekao sam: „Da, verujem da znam.“

Rekao je: „To su dva čoveka na jednom brodu [Na engleskom igra reči - 'it's two fellows in one ship'. - Prevodioc] To je ono što... Možete biti prilično bliski tamo, znate, tako to je zajedništvo. I ovo je sigurno veliko vreme toga, zajedništva.

Sada, ja sam imao... Kako ja-vi pomalo starite, ja-ja ne razmišljam tako brzo kako sam razmišljao kada sam bio mladić kao brat Parker ovde. Ja... On je nedavno govorio i rekao je da uvek svojoj ženi govori da stari, a da se on podmlađuje i tako dalje. I ja sam to pokušao kući takođe, ali to ne deluje baš dobro. Pa, znate šta god možete učiniti da to deluje ili ne... Ali-ali bilo kako bilo, kada sam mu rekao samo-to je samo deset godina razlike između nas, rekao sam: „Ti pričekaj samo još deset godina i umesto da tako odguruješ tu Bibliju moraćeš gledati kroz nekoliko naočara kada-kada malo ostariš.“

3 I tako, mi smo vrlo zadovoljni sa ovim sastankom i njegovim rezultatima. I ja sam imao malo vremena... Ovde mi je brat Parker

objašnjavao neke od Pisama i ja znam kroz šta vi svi prolazite tamo dole u-u zgradi, tamo u Šatoru, u ovom učenju Pisma. I kako, na kako ponizan, ugodan način on tome pristupa da mi kaže o nekim stvarima za koje sam mu rekao da čim ih stavi na papir da mi omogući da to imam tako da mogu sesti i proučiti to. I ja-ja volim takav pristup (a vi?) prema nekome, kojim vas ne pokušava podbosti nečim, nego učini da to bude ponizno i ugodno.

4 Drugi... Pre nekoliko dana sam razgovarao sa grupom braće koji su-iz neke denominacije; oni su me baš ukoravali. I rekli su: „Besmisleno je propovedati Božansko isceljenje.“ O, moj. Oni su znali celu Knjigu, znate i rekli su: „Pa, ti dani su prošli pre mnogo vremena.“

Rekao sam: „Pa, nekako, brate, vratilo se ponovo, jer ja-ja sam sigurno...”

I oni su mi govorili da, o tome da ne bih trebao pokušavati propovedati bez obrazovanja, bez odlaženja u Biblijsku školu i učenja nečega. I ja-ja sam samo čekao dok nisu završili i rekao sam: „Znate,” rekao sam: „kažem vam. Vi braćo stvarno mora da imate odlično vreme.” Rekao sam: „Znate, u svim mojim greškama i zabludama, i On-On me voli na način na koji me voli, i ja to ponekad jedva podnosim.” Rekao sam: „Zamislite one koji su u istini, zamislite kako on-oni to onda jedva mogu podneti, znate, tako to voleti.” Rekao sam: „To samo govori...” U svim tim greškama u kojima smatraju da smo, znate, i ako nas On toliko voli, koliko tek one koji stvarno imaju istinu? Mislim da oni stvarno uživaju, zar ne? Tako, mi ćemo samo ostati takvi kakvi smo dok nam On ne pokaže našu grešku. I onda, mi ćemo se pokrenuti u ono što oni misle da je istina; ako On kaže tako i Njegova Reč to objavi.

5 I tako... Ali u grupi kao što je ova, ovo je najbliže mesto nebu koje postoji na zemlji. Dok mi ovog jutra ovde sedimo zajedno, mi smo već mrtvi; taj posao je gotov. I mi smo-mi smo sahranjeni. To je tačno, svi sahranjeni. I onda smo...ne samo to, nego smo ponovo podignuti. Mi smo podignuti i u Hristu i Njegovom uskrснуću. Mi smo deo toga. I sada se mi skupljamo zajedno u nebeskim mestima u Hristu Isusu. Vidite? Mi smo u Njemu po krštenju. Vidite? Jednim Duhom su svi kršteni u jedno telo i ovde smo sada okupljeni, telo Gospoda Isusa.

6 I sada, vaša služba počinje za oko trideset minuta, ili trideset i pet minuta. I da sam pokušao uzeti ovaj tekst o odušku, mi bismo se prepustili tome do podneva i pretpostavljam da bi oni baš izlazili. Ali mislio sam jednostavno uzeti malo svedočanstvo nečega i-i tako da se možemo vratiti u crkvu.

Voleo bih biti tamo i slušati učenja tih velikih Hristovih slugu, brata Vayle-a, brata ovde gore, i našeg dragocenog brata Parkera, i brata

Iversona, mnoge druge braće ovde i voleo bih ih čuti. On mi je pričao o redu sastanka, „dozvoljavanje Duhu da se kreće“. To mi se sviđa. I onda idući koji dođe drži to u skladu. Sada, to je Duh Sveti. Tako je. Ali kada otkrijete da neko dolazi sa kontradikcijom, tada to slama to-to vreme zajedništva. To slama... Vidite, nešto je pogrešno u tome.

7 Sada, rekao sam bratu Parkeru budući da me ljubazno pozvao jednom, možda-možda iduće godine ako Gospod dozvoli da se možda vratim i voleo bih otići dole i-i uzeti dan samo da sednem sa braćom i kažem svoje lično iskustvo kako susresti samog Duha.

Ne možete o tim stvarima pričati pred svetom. Ako kažete nešto (Gledao sam to.), vi samo kažete reč, a jedan je uzme i ovako se osloni na to, a drugi je uzme i onako se osloni na to. I sledeće šta se dogodi, to sve zajedno nema veze sa tom temom i šta onda... I onda to izađe među ljude i neko kaže: „Brat Branham govori ovo.“ A to... Pa, to nije samo sa mnom, to je sa bilo kojim bratom tako. Tako, samo sesti zajedno sa službenicima, gde imate privilegiju ustati... I to je ono što vas čini čistima kada možete sesti slušati i deliti vaše misli zajedno.

8 Sada, ja cenim celo ovo predivno vreme. Tražim vaše molitve kako idem dalje u... Moram sada ići dole južno odavde u Kolumbiju i onda požuriti pravo kući. Dolazim kući u sredu uveče, odlazim u četvrtak ujutro. Dolazim kući u sredu uveče u devet, deset sati. Odlazim oko četiri sata ujutro u četvrtak kako bih otišao na zapadnu obalu da počnem službe u Cow Palaceu. A odatle... To je velika stočna-zapadna stočna egzibicija u South Gate-u, Kaliforniji. I onda idemo odatle gore u Grass Valley, a to je blizu, gore prema Nevadi. I onda u-gore u World Fair State ove godine, a onda u Kanadu. I mi smo na neki način isplanirani, čekamo da vidimo, idemo u Kaliforniju, nastavljamo na Aljasku odatle. Tako molite za mene.

9 I ja cenim vas, brata Parkera i njegovu veliku ljubav, i poziv da dođem ovde na njegovu konvenciju, i privilegiju da mi je dao odrešene ruke da kažem šta god mi je Bog stavio na srce da kažem. Ja cenim pobožnog čoveka. I braćo, sestre, ja vam mislim ovoga jutra jednostavno govoriti iz svog srca. Nema puno otvorenih vrata za mene. I ja... Ne da ovo ide protiv moje braće, ne uopšte, ali verujem da ponekad... To je kao što sam rekao. Ljudi uzmu pogrešan stav i oslone se na ovaj način i onaj način s time i to uzrokuje zbrku među braćom. I mogu videti da su oni pastiri i mogu to razumeti. Naravno, ja sam to očekivao i verovao da hoće. I ja imam svoja vlastita uverenja, kao i svaki propovednik. Pokušavam da, među zajednicama, pokušavam da ne posejem neslogu, jer to je jedna stvar koju Bog mrzi, nesloga među braćom.

10 Ali kada sam napolju na sastancima ja-ja se pokušavam držati samo velikih (ja bih to tako nazvao, pretpostavljam), velikih temeljnih,

evanđeoskih učenja i doktrina Biblije, temeljnih, lično pojavljivanje Isusa, i fizička smrt, sahrana, uskrsnuće, uznesenje i povratak i tako dalje. Ja samo učim ove stvari: Božansko isceljenje i tako dalje, koje... Svaki od nas ljudi Punog Evanđelja se sigurno slaže u tome. I želim da, braćo, da znate da su kasete na kojima ja poučavam u svojoj vlastitoj crkvi došle među vas, i tako dalje, među vaše zajednice, i ja imam svoja vlastita uverenja. I-i naravno sada se odreći svojih dogovora-uverenja, to ne bih učinio, jer bih bio licemer. Vidite? Bio bih licemer da to učinim. Tako da ja-ja verujem ono što sam naučavao na kasetama. Verujem svaku Reč toga. Ne bih hranio ljude pogrešnom stvari. I ako grešim, i ja-ja molim da mi Bog oprostí zbog toga, jer je to po mom najboljem razumevanju.

11 I tako... Ali pozvati me ovde i imati ovu sveštenu, finu grupu propovednika koji sede ovde ovoga jutra, pobožnih ljudi... A ja sam bio u... Jedan ljubazni brat ne tako davno (i sestre, oprostite mi)... Bio sam u Phoenixu i na najslavnijem sastanku sa dragocnim bratom kojeg volim. I on me pozvao u svoju sobu. Bio je vrlo iskren i rekao je: „Brate Branham,” rekao je: „ti znaš da te volim.”

A ja sam rekao: „Hvala ti, moj brate. Ja sigurno volim tebe.”

I on je rekao: „Znaš, mi osećamo kao da je tvoja služba bila najbolja.”

Rekao sam: „O, nemoj to govoriti.” Rekao sam: „To je...ja ne... To nije ispravno.” Rekao sam: „Ja sam samo sledio Gospoda, a ti si učinio isto. Tako da smo svi mi...” Rekao sam: „Pogledaj kako te On blagoslovio, više nego što je mene ikada i velike stvari koje ti je On dao.” Rekao sam: „On nikada nije te stvari učinio meni.” I rekao sam: „Ti moraš uzimati mnogo novaca. A ja nikada nisam uzimao novac jer pretpostavljam da bi On... Znaš, On-možda mi On ne bi mogao verovati u tome. Vidite?” I rekao sam: „Ja... Druga stvar,” rekao sam: „Moja mala služba-ja ne bih mogao ići na mala mesta kao...” Baš sam nedavno održao sastanak gde je bilo samo dvadeset ljudi, ali Gospod me vodio tamo. A ja-ja želim ići gde me On vodi, ja ne trebam novac. Vidite? I ja-ja samo želim ići gde god se osećam vođenim da idem.

12 I neki dan, čak usred svih tih nevolja, pogledao sam u naše knjige, i tristo ili više velikih gradova u Sjedinjenim Državama me zovu da im dođem; tako-pored stranih polja. Tako sam bio... Ovaj brat je rekao: „Pa, ovo ti želim reći, brate Branham.” Rekao je: „Ti-ti si... Ti si previše radikalan.”

Rekao sam: „Pa, ja sam Irac po-po rođenju, prvom rođenju; Jevrej po drugom.” I rekao sam, bilo kako, rekao sam: „Onda, znaš to, pomešaj to zajedno,” rekao sam: „teško je reći šta bi nastalo.” I rekao sam: „Možda,” rekao sam: „ja sam-ja sam samo u stvari radikalan, pretpostavljam. To je

grobu i trunu. Ali to nije njihov kraj. Ti si sačuvao njihov život.

I onda čim sunce, s-u-n-c-e, počinje izlaziti, nema veze ako to seme, veliki kamen je položen na njega ili metri betona su izliveni preko njega zimi tamo gde je to seme sahranjeno. Kada to toplo sunce koje kontroliše botanički život počne grejati zemlju, to seme izlazi. Nalazimo najgušću travu baš uz rub šetališta. To je seme koje je bilo zakopano tamo ispod. To ne može sakriti život. Život mora niknuti. Možemo ga staviti u korpu i zakopati ga na dno korpe, obesiti korpu za drvo. Ali mali život će rasti na slavu Božiju.

39 O, Bože, ne daj da budemo tako uskogrudni, tako ograničeni, nego jednostavno da pogledamo oko sebe i vidimo Boga svuda. A koliko Ga više možemo videti ovog jutra u Njegovoj ljubljenoj deci dok smo mi u zajedništvu zajedno ovde u Hristu Isusu koji je Život. Neka svaki putnik, Gospode... Mi nismo od ovog sveta, mi smo putnici i stranci, mi smo pridošlice. I kako su se pridošlice iz Georgije, iz Kanade, iz Teksasa, od svuda, susreli zajedno ovde na ovom malom mestu da razmenimo ideje i da damo svedočanstva Njegove Slave, neka bi išli sa ovoga sastanka sa izobiljem Večnoga Života kako bi mogli podučiti druge kako da ga pronađu. Molimo to u Isusovo Ime. Amen. Hvala vam.

[Neko kaže nešto bratu Branhamu. - Urednik] O, to je u redu. Hvala vam. [Prazno mesto na kaseti.-Urednik]

40 Smatralo se da sam izolacionista, ali ja to nisam. Vidite? Ja-ja volim zajedništvo. I ovde držim sastanak tamo dole, žurim pravo dole. Vi svi imate Večni Život, tako samo verujte to. Ali ovde, samo malo mesto gde oni idu razgovarati sa vama. Vidite? Ako je nešto pogrešno, to vas počne ometati, vi to uhvatite. I kada učinite to, onda (vidite?), to me jednostavno kida na delove za uveče ponovo. Vidite? I siguran sam da hrišćani razumeju to.

Nije-nije da vas ne volim. Moj, da to nije za vas, šta bi bila moja služba? Šta sa onima napolju? Bez obzira kako bi velika služba bila, ne može biti velika dok je vi ne učinite velikom. Ja to ne mogu učiniti sam. Trebamo vi i ja zajedno da to učinimo. Vidite? Samo ja, ništa; samo vi, ništa. Ali mi zajedno, Gospod proizvodi Svoju službu. Da vi to ne verujete, to se nikada ne bi dogodilo. Morate to verovati. Tada to čini da se dogodi, jer vi to verujete. Bog vas blagoslovio.

svojoj punoj snazi i zalazi uveče (je li to kraj tome?), samo dok ne ustane ponovo: Rođenje, život, smrt, uskrsnuće, konstantno, Bog svedoči u životu.

Drvo ide nazad dole, sok u koren da donese život ponovo iduće godine. Mi smo... Vi i ja visimo na Drvetu Života. Mi smo-mi smo plod tog drveta.

Stari čovek, nakon što je sedeo tamo kratko vreme, rekao je: „Nikada nisam razmišljao o tome.”

Rekao sam: „Niste odgovorili na moje pitanje. Želim da mi kažete koja inteligencija kontroliše taj život u tom drvetu koji ide dole. Ta Inteligencija može govoriti tom životu, ne drvetu, životu (Životu koji je u vama. Vidite?), kontroliše taj život i vodi ga nazad dole i sakriva ga (kao što je Job rekao: 'Sakriva... Ti me sakrivaš u groblju. Čuvaš me na tajnom mestu.') i onda ga ponovo donosi u proleće.” I on mi nije mogao odgovoriti.

36 Rekao sam: „Ista Inteligencija koja izgovara život u to drvo i govori 'Sakrij se ako očekuješ da živiš', to je ista Inteligencija koja mi je rekla šta da kažem toj ženi kako da živi, veruje.”

On je rekao: „Ti nisi taj propovednik?”

Rekao sam: „Da, gospodine. Jesam.”

Tamo na zemlji toga dana, malom, jednostavnom pričom... Znam da je već kasno, ja sam...trebao sam već otići. Imam... Ima još toga. Ali na toj zemlji toga dana, sa samo jednostavnom malom stvari gde je čovek samo gledao život, ja sam ga doveo Hristu.

Prošle godine, ja sam se ponovo vratio i njegova udovica je sedela na tremu kada sam došao. Susrela me. Svojim rukama je obuhvatila moje, rekla je: „Brate Branhame, umro je u veri Gospoda Isusa. On je umro.”

37 „Onaj ko veruje u Sina će imati...može videti Život.” Onda nam nije teško, da možemo videti da ima nešto što kontroliše naš život. Zato smo ovde da tražimo: život i to u izobilju. I molim se Bogu ovoga jutra na ovom doručku da imamo život u izobilju. I Onaj koji može govoriti drvetu Svojom Inteligencijom i drvo brzo posluša Gospodarov poziv da se sakrije, ako ono očekuje život... I znam jedno drugo divno, skriveno mesto da se sačuva život. Sakrijmo se tamo ovog jutra, ne u sklonište od bombe, nego pod Njegova krila se sakrijmo. Hoćemo li se pomoliti?

38 Naš Nebeski Oče, o, mi znamo da danas, čak sada mi smo jednostavno omotani životom. Mi to osećamo. Vidimo da sunce izlazi, zalazi. Gledamo cveće kako cveta. I onda ih pogodi mraz i dolazi pogrebna povorka, kiša pada i plače velike suze dole i sahranjuje ih. Oni leže u

jednostavno moja priroda da budem takav. Ja jednostavno idem svim srcem. Kada mislim da je nešto ispravno, ja jednostavno prodam sve što imam za to. Vidite?” Rekao sam: „Tako je to bilo sa Hristom za mene.”

„I sada, moji ljudi pre mene, pre, su bili katolici,” i rekao sam: „iz Irske-svi su došli iz Dublina.” I rekao sam: „Onda oni, to... Čuo sam o stvarima koje su se dogodile kada sam bio mali dečak. Bio je poziv u mome životu.”

13 I onda katolici kažu: „Mi smo crkva,” i to isključuje druge. I ja odem Luteranima, oni kažu: „Mi smo crkva,” i to isključuje sve druge. I rekao sam: „Oko šest, sedam stotina ili možda devet stotina različitih denominacija, kako ćemo znati koja je ispravna? Tako da sam jednostavno uzeo Bibliju. I jednostavno stojim onako kako čitam i to jednostavno tako održavam.”

I on je rekao: „Pa, ovde je stvar.” Rekao je: „Ti uvek udaraš po tim ženama.” Rekao je...

Rekao sam: „Ja sam ljubomoran na njih.”

I rekao je: „Ti im govoriš kako se trebaju oblačiti i sve o tome da su previše seksi i-i da ne bi trebale nositi tu odeću i te kratke pantalone i da prestanu šišati svoju kosu i sve te druge stvari koje govoriš.” Rekao je: „Ti udaraš po tome.” Rekao je...

„Pa,” rekao sam: „To je u Pismu.”

Tako on je rekao, rekao je: „Pa, ja to takođe znam.”

Rekao sam: „Zar ne veruješ to, a Pentakostalni si propovednik?”

Rekao je: „Da, ali,” rekao je: „Brate Branhame,” rekao je: „Ljudi veruju da si ti prorok.”

Rekao sam: „Ne, nisam.”

Rekao je: „Ali oni ti na taj način veruju.” Rekao je: „I trebao bi poučavati te žene kako da prime velike duhovne darove i stvari kao te.” I rekao je: „Tada-tada bi crkva bila bolja.”

Rekao sam: „Brate...”

Rekao je: „Ako si ti dublji sa Bogom, uči ljude da budu dublje sa Bogom.”

Rekao sam: „Kako da ih učim algebru kada ne žele čak ni slušati svoju abecedu tako?” Vidite? Rekao sam: „Kako, kada kažem...?... Tako to je samo o tome...”

14 Rekao je: „Pa, brate Branhame, mogu li učiniti nešto za tebe?” Rekao je: „Verujem da kada bi samo to ostavio, i samo išao napred, i molio za

bolesne i ja, i-i ovo pustio na miru... Bog te je pozvao da moliš za bolesne."

Ja sam rekao: „To je istina."

Rekao je: „Onda, pusti to i idi na ovo." Vidite? „Jednostavno ostavi ovo i idi i moli za bolesne."

Rekao sam: „Ali šta sa tim drugim?"

Rekao je: „Ja ne verujem ni to." Ali rekao je: „Znaš li šta? Ako kažem nešto poput toga, zašto," rekao je, „oni bi ovo, ono..."

Rekao sam: „To je to. Vidite? Da, to je stvar." Vidite? Rekao sam: „Ako mi ne stanemo za to, onda ko će? Vidite? Ova generacija mora biti suđena." I rekao sam: „Onda to mora doći odnekud."

Rekao je: „Pa, reći ću ti šta ću ja učiniti. Hoćeš li mi dopustiti da položim svoje ruke na tebe i molim da ti Bog otvori oči za istinu?"

Rekao sam: „Hoću, pod jednim uslovom. Ako mi dozvoliš da ti uzvratim kompliment."

Rekao je: „U redu." Tako smo se mi pomolili jedan za drugog. Ja-ja se nadam da mi to mnogo pomaže. Sigurno. Nadam se da-nadam se da mi njegova molitva pomaže, jer ja, ako ja-ja-ja želim da mi se pomogne. Ja sam ovde za tu svrhu.

15 Sada, samo je još dvadeset i pet minuta do početka vaše službe. Ali dopustite mi samo da pročitam jednu Reč iz Biblije ovde i samo govorim ili dam svedočanstvo i onda ćemo ići. Matej 5:8 ili, da vidimo, verujem da ću čitati više od toga. Imam nešto drugo što bih vam hteo pročitati. To mi upravo dolazi u um, kada bih to sada mogao pronaći, gde je samo to bilo. Ako verujem da mogu, nisam sasvim siguran u to. Moram pročitati nešto iz sv. Jovana. Da, želim to pročitati odavde, sv. Jovan, 6. glava. Počnimo sa 6. glavom i 36. stihom.

Ali rekoh vam: I videli ste me, a ne verujete.

Sve koje mi daje Otac doći će k meni; a onoga ko meni dolazi, nipošto neću izbaciti napolje.

Jer sišao sam s neba ne da vršim svoju volju, nego volju onoga koji me poslao.

A ovo je volja Oca, koji me poslao: da od svega što mi je dao ne izgubim ništa, nego da to uskrsnem u poslednji dan.

A ovo je volja Onoga koji me poslao: da svako ko vidi Sina i veruje u njega, ima život večni; i ja ću ga uskrsnuti u poslednji dan.

Isus... (Pardon.)... Mrmljahu tada Jevreji protiv njega, zato što je

„Da."

Rekao sam: „Zašto ono ide tamo dole?"

„Pa," rekao je: „Kada bi ono ostalo gore, zima bi ubila to-to drvo. Život mora otići dole u koren u toplu zemlju da sačuva život, da donese drugi list sledeće jeseni."

„O," rekao sam: „Razumem. I svaki put kada to dođe, to ti donosi puno jabuka i tako dalje?"

„Da, to je tačno."

33 Rekao sam: „Pa, gospodine, postavio bih vam pitanje."

Rekao je: „U redu."

Rekao sam: „Molim vas da mi kažete, koja inteligencija govori da lišće pre tamo, ili taj život u tom drvetu, koja inteligencija govori tom-tom životu: 'Makni se odavde i idi dole u koren, jer ako nećeš, umrećeš'?" I rekao sam: „Onda-onda proleće u godini, ono donosi drugi list." Rekao sam: „Sada, šta čini da ono ide dole u koren drveta?"

„O," rekao je: „To je prirodno da voda pada."

Rekao sam: „U redu. Da stavim kantu vode na stub tamo. I oko sredine avgusta ona će otići na dno stuba i vratiće se ponovo idućeg proleća."

„Ne, neće to učiniti."

Ja-ja sam rekao: „Zašto ona neće to učiniti?"

„Pa," rekao je: „To nije njena priroda."

Ja sam rekao: „Šta je priroda? Ko upravlja prirodom? Zašto to ne učini sa borovim drvetom onda? Ono ostaje tamo. Šta čini razliku-uviđa razliku među njima?"

34 Stari čovek je malo razmišljao. Rekao sam: „Vidite, gospodine," rekao sam: „Mora postojati inteligencija jer drvo nema inteligencije. To mora biti upravljano. To nije mehanički uređaj. To je inteligencija koja šalje život dole u koren drveta, kao smrt, sahrana i uskrsnuće." Živeo je sve te godine i nije mogao videti život.

Rekao sam: „Ja imam..." Ja sam misionar i ja sam čuo sve (ovo govorim vama), čuo sam svakakve različite ideje: buda, hindu i različite teorije, ali one su sve pogrešne. Hrišćanstvo se temelji na sahrani i uskrsnuću, ne reprodukciji; uskrsnuću. Ne doneti nešto kao to, ista stvar koja je otišla dole, dolazi gore, isti Isus.

35 Ako ćete приметiti, Bog svedoči svaki dan našeg života. Ujutro se sunce rodi. U deset ujutro je u tinejdžerskim godinama. U podne je u

avgusta. I ja sam uzeo jednu i obrisao o te stare, krvave, prljave pantalone i zagrizao sam je. Rekao sam: „Moj, ona je odlična.“

Rekao je: „O, da. Odlična je.“

Rekao sam: „Koliko-koliko dugo... koliko je staro to drvo?“

„Pa,“ rekao je: „Ja sam ga zasadio.“

Rekao sam: „O.“

32 Rekao je: „Staro je oko četrdeset i osam godina.“ Rekao je: „Vidiš li tamo gde na onom brdu stoji taj stari dimnjak?“ Rekao je: „Tamo sam se rodio.“ Rekao je: „I-kada je moj tata umro...“ Rekao je: „Mi smo izgradili ovu kuću ovde dole.“ I rekao je: „I onda sam se preselio ovde dole i sva moja deca su se rodila ovde.“ I rekao je: „Živim ovde od tada. I zasadio sam ovo drvo ovde, malu sićušnu stvar. I ja-ja sam jednostavno odrastao sa tim drvetom.“

„Da, gospodine. Vidim.“ Rekao sam: „Primetio sam da sve te jabuke opadaju.“

Rekao je: „Da, da.“

Rekao sam: „Lišće opada.“

„Da, gospodine.“

Rekao sam: „To je neobično, nije li?“

Rekao je: „Kako to misliš?“

Rekao sam: „Znate, još nismo imali mraz, a ipak to lišće opada.“ I rekao sam: „To je razlog zašto smo došli loviti ovde u udolinama. Lišće sa drveta opada.“ I rekao sam: „Pitate li se zašto ono opada pre bilo kojeg mraza?“

„O,“ rekao je: „Ono-ono opada pre mraza.“

A ja sam rekao: „Da, gospodine.“ I rekao sam: „Šta čini da ono opada?“

Rekao je: „Pa, život-život ih je napustio.“

Rekao sam: „Razumem. A kuda je život otišao?“

Rekao je: „Otišao je nazad pod drvo u koren drveta.“

„O, razumem.“ Rekao sam: „Inače, kada bi lišće ostalo tamo i kada bi život ostao tamo, to bi zadržalo lišće tamo.“

„O, da.“

I rekao sam: „Onda lišće otpadne sa drveta, nazad u koren da se sakrije.“

rekao: Ja sam hleb koji je sišao s neba.

I rekoše: Nije li to Isus, sin Josipov, čijeg oca i majku poznajemo? Kako onda govori: Sišao sam s neba?

Odgovori, stoga, Isus i reče im: Nemojte mrmljati među sobom. Niko ne može doći k meni, osim ako ga privuče Otac, koji me poslao; i ja ću ga uskrsnuti u poslednji dan.

Pisano je u Prorocima: Svi će biti poučeni od Boga. Zato svako ko je čuo od Oca i poučio se, dolazi k meni.

Ne da je ko video Oca; samo onaj ko je od Boga, on je video Oca.

Zaista, kažem vam... Zaista, zaista, kažem vam: Onaj ko u mene veruje, ima život večni.

Ja sam taj hleb života.

16 Upravo sam razmišljao dok sam sedeo ovde za stolom, i moja mala dopuna na tekst koji sam napisao ovde, "Izduvavanje"... Pomislio sam ovog jutra: „Šta navodi ljude da voze...“ Imam prijatelja ovde koji dolazi celim putem iz Teksasa i-i preko države. Imam prijatelje iz Kanade koji sede ovde. I imamo prijatelje od svuda u ovoj maloj grupi ljudi ovoga jutra. Neki od nas smo propovednici, neki su radnici, domaćice i tako dalje. I koja je svrha da se mi okupljamo zajedno?

I mnogi od svih vas dolaze svake godine da čuju našeg dragocenog brata i njegovo učenje. I mnogi od vas čitaju njegove članke. I ja sam ih pročitao i mislim da su duboki. Uvek, Billy, koji je naš sekretar za kampanje, sačuva „Ponoćna vika“ za mene svaki put, jer volim čitati brata Parkera, njegov pristup Pismu. I vi to čitate i vi-vi mislite o tome. Onda kada su sastanci, mi se okupljamo zajedno. To je zato što ima nešto unutar nas što čezne da-da čuje više, da-da-da se uhvati za nešto. To je život. Ne postoji veća reč koje bi se mogli setiti ovoga jutra od života. „Onaj ko ne veruje Sinu, neće videti život.“

17 Koliko slepa osoba mora biti da ne može videti život. I razmislite da mnogi ljudi ne vide život. Sada, mi to možemo videti, ali reč „videti“ ne znači gledati u, reč „videti“ znači „razumeti to.“ Sada, Isus je rekao Nikodemu: „Ako se ko ne rodi nanovo, ne može videti Kraljevstvo.“ Dakle, drugim rečima, vi gledate u nešto i kažete: „Ja to ne vidim.“ Mislili ste da vi to ne razumete. „Videti,“ ono što mi zovemo videti, to je „gledati u“. Ali „videti“ u biblijskoj terminologiji je „razumeti ono u šta gledamo, biti otkriveno“. I mi se ovako okupljamo zajedno da bi Hrist mogao biti otkriven među nama. Zbog toga se održavaju sastanci. I tako velika stvar kao što je život...

18 Razmišljao sam o svedočanstvu, koje bih mogao dati u ovo vreme,

samo da uzmem narednih deset, petnaest minuta. Jednom sam propovedao, možda ovde (propovedao sam to na nekoliko mesta.) na temu „Pokaži nam Oca i biće nam dovoljno,” i videti Boga svuda oko nas.

Jedan stari čovek je živeo dole na reci. On je mrtav sada. I on je bio stari ribar. Njegov mali dečak bi išao na reku i pecao sa njim. Taj mali momak... Jednog dana dolazeći na reku, on... Kiša je pala i oprala nebo od prašine i svo lišće sa drveća, a duga je izašla na zapadu ili na istoku. Oni su išli zapadno dole uz Ohio reku. I stari ribar je počeo-ogromne suze tekle su njegovim obrazima dok je gledaougu. A mali momak je bio tako oduševljen. Došao je do čamca, do sredine čamca i rekao je: „Gospodine, želim vam postaviti pitanje.” Rekao je: „Moj pastor na njega ne može odgovoriti, moja majka, moj učitelj nedeljne škole.” Rekao je: „Ako je Bog tako velik,” rekao je: „Zašto Ga niko ne može videti?”

A stari čovek, obuzet izjavom maloga dečaka, stavio je svoje ruke oko njega. Rekao je: „Blagoslovljeno tvoje srce, dušo.” Sve što sam video u pedeset godina je bio Bog,” Vidite? On je mogao videti Boga, videti život. Bog je život. Život je Bog.

19 Nekoliko-pre oko dve godine, moj dobri prijatelj, sedi ovde negde, i ja, bili smo dole u Kentuckyu i lovili veverice, izduvavali se nakon sastanka. I mi smo kampovali napolju i ja sam bio prljav. I ovo je užasno nepristojno ovako se izražavati pred braćom... Nisam se okupao dve nedelje. I tako-tako ja sam bio zaista poprilično-pa, poprilično sam trebao kupanje. Tako... Ali brat Wood i ja, on je trebao jednako kao i ja, tako da mi nismo primećivali jedan drugoga kada... Tako mi... Postalo je užasno suvo u šumi i brada nam je izbila na lice i tako smo mi otišli u...

Veverice, one... Pobegnu u žbunje, zašto, one vas mogu čuti. I, o, moj. Houdini, umetnik za nestajanje, nije ništa nasuprot tim malim bićima. I tamo dole kada se one povuku-gađane svakako, one podivljaju. One jednostavno nestanu. A on je rekao... Ja-ja sam rekao: „Brate Wood, kada bi pronašli mesto gde ima nekih udolina...” Pitam se ova braća, znate, koliko ih zna šta je udolina? Pa, to je u redu. To je, znate, rov koji ide kroz šumu. I obično se tu voda sliva i teče dole. I to održava lišće mokrim.

20 Rekao sam: „Kada bi imali neke...” To je bila velika suva šuma gde smo lovili. I rekao sam: „Kada bi mogli pronaći mesto koje ima neke velike duboke udoline koje održava izvor,” rekao sam: „Lakše bi pronašli veverice.”

A on je rekao: „O, ja znam takvo mesto.”

Rekao sam: „Pa, ići ćemo.” I otišli smo u auto i napustili naš kamp. I dok smo bili na putu, rekao je: „Brate Branham,” rekao je: „Želim ti reći,” rekao je: „Bolje mene pusti da pričam.”

29 „Pa,” rekao je: „Oko-blizu ponoći te noći, mislio sam da je tamo došla Vojska Spasa na brdo, svi su vrištali i vikali.”

Ne želim nikoga osramotiti, ali to je bio Ben, koji ovde sedi, brat Ben. Vi ste upoznati sa tim poznatim burnim „Amenom”, koji on daje svake večeri na sastanku tamo, koji potresa mesto. Brat Ben je odveo ženu tamo gore, njenoj sestri i položila je maramicu na nju i Ben je to verovao. Tako da je on jednostavno počeo vikati pre nego se to dogodilo. Tako da je on to prvi uhvatio. Tako brat Ben...

Rekao je: „Mislio sam da je žena umrla.” „Pa,” rekao je: „bilo je oko ponoći. Tako idućeg jutra,” rekao je: „supruga i ja smo otišli tamo.” I rekao je: „I znaš šta?” Rekao je: „Ta žena je bila na nogama, kuvala doručak, jela ispečenu pitu od jabuka.”

30 Koliki od vas pobunjenika zna šta je pečena pita od jabuka? O, moj, kako ih volim. Volim na njih staviti šećerni sirup. Vidite? I ja-ja-ja nisam metodista, ja sam baptista - volim ih krstiti šećernim sirupom, znate, staviti ga puno, onda ih jesti, vrući maslac i mmm.

Tako onda kada... „Ona je jela te pečene pite od jabuka.” I rekao je (to je zaista mene i moju suprugu izulo iz cipela) i rekao je: „Ako ne verujete to,” upravio je svoj prst, rekao: „Odvešću vas pravo tamo i pokazaću vam je upravo sada. Ona je...”

I stari čovek je sedeo tamo i rekao: „To, to je istina.” (Drugi stari čovek. Vidite?)

A ja sam rekao: „O, verujem vam.”

Rekao je: „Rekli su mi da taj čovek dolazi ovde u Campbellsville na stadion. I rekao je: „Ići ću tamo i poslušati ga. I razgovaraću sa njim.”

Rekao sam: „Da, gospodine.”

I on je rekao: „I pitaću ga šta je to bilo što mu je moglo reći o ženi i kako je znao da će biti dobro.” Rekao je: „Sada, ja to jednostavno ne razumem.”

31 „O,” rekao sam: „to je stvarno izvanredno.” Rekao sam: „Zaista jeste.” I pomislio sam: „Gospode, Ti mi sada pomози da kažem sledeću stvar.” Ali sećam se da mi je moja stara majka govorila: „Daj kravi dovoljno konopca, ona će se sama obesiti,” znate. Tako, to je samo dobra stara južnjačka fraza koja je istinita. Pomislio sam da ću jednostavno videti koliko mu je zaista stalo. Promeniću temu. Rekao sam: „Hoće li vam smetati ako uzmem jednu od tih jabuka?”

Rekao je: „Ose ih izjedaju. Pretpostavljam da je možeš uzeti.”

Znate li šta su ose? Samo okolo sišu te jabuke. Bilo je oko sredine

mogao videti tog čoveka..." Rekao je: „Nikada ga nisam čuo, ali sam čuo o njemu. Ako ikada vidim tog čoveka, saslušaću ga."

I rekao sam: „To je vrlo lepo."

Rekao je: „On je došao u malo mesto ovde zvano Acton. To je metodistički kamp." A brat Wood me pogledao, a ja sam zatresao glavom.

Rekao je: „Ta-i-ta stara sestra gore na brdu tamo. Zaboravio sam njeno... (On je nikada nije nazvao sestrom-neka gospođa) ima šezdeset pet godina." Rekao je: „Umirala je od raka na želucu." I rekao je: „Imala je doktore iz Louisvillaea." I rekao je: „Oni imaju lepu farmu tamo gore," i rekao je: „Mogli su priuštiti to sebi. Odveli su je u Louisville na operaciju. To nije ni malo pomoglo. Zasekli su je, otvorili i zašili. Rak ju je svu prekrrio."

27 Rekao je: „Ona je postepeno umirala ovde nekoliko meseci." Rekao je: „Napokon je došla do tačke da joj bilo toliko loše i ja..." (Oprostite mi moja braćo, sestre.) Rekao je da oni... (Ja ću samo to izreći onako kako je on to rekao.) Ona čak nije mogla koristiti posudu za nuždu. Nisu mogli to staviti ispod nje, nisu je mogli toliko visoko podići. Morali su koristiti plahte za okretanje, gumene plahte i zatim plahte za okretanje."

Rekao je: „Supruga i ja smo išli tamo gore svako jutro i menjali bi-supruga bi joj presvukla krevet. A ja bih pomogao izvući plahte ispod nje i tako dalje." I rekao je: „Ona je bila upravo... Doktor je rekao da joj se da malo morfijuma ili nečega, da joj bude što lakše dok ne umre." Rekao je: „Ostalo joj je oko dve nedelje života."

28 I rekao je: „Tu je došao propovednik iz Indiane i on je-ovde na kamp Metodista." Rekao je: „Nekoliko stotina ljudi se tamo okupilo, rekli su, da čuju tog propovednika." I rekao je: „I te noći," rekao je, „dok je on propovedao," rekao je, „njena sestra je sedela tamo nazad, gospođa ta-i-ta koja živi ovde na drugoj planini." I rekao je: „Ovaj propovednik je imao nešto drugačije, da može reći ljudima o tome šta su učinili i zašto su bolesni i sve o tome." I rekao je: „Čuo sam o tome, ali naravno, nisam verovao u takvu radikalnu stvar kao što je ta."

I rekao je: „Ali svejedno, ta žena je sedela te noći na sastanku. I dok je propovednik govorio, okrenuo se prema ovoj ženi, a ona je sedela u pozadini zgrade. I rekao je: 'Kada si napustila dom večeras, tamo nazad, gospođa ta-i-ta,' rekao je: 'pokupila si malu plavu ma-malu maramicu sa plavim likom u uglu sa kuhinjskog ormarića i stavila si to u svoju torbicu.' I rekao je: 'Ti se tamo nazad moliš za svoju stariju sestru koja umire, po imenu tom-i-tom, koja živi ovde na brdu.' Rekao je: 'Gospod je čuo tvoje molitve. Sada, uzmi ovu malu maramicu i položi je na svoju sestru i rak će je napustiti.'"

Rekao sam: „U redu. Nema problema."

A on je rekao: „Ovaj čovek je nevernik. I o, on je najgori u zemlji."

Rekao sam: „U-u redu. Dakle, ti razgovaraj sa njim onda."

Onda je on rekao: „Mislim da bi me mogao znati." Gospodin Wood je bio iz tog mesta.

21 Tako smo mi otišli na to mesto. I vozili smo se nazad kroz polja, i kroz pukotine, i preko brda. I tako, ja nikad nisam bio u selu. I tako, kada smo stigli tamo na to određeno mesto, pa, mi smo se zaustavili pored velike kuće tamo. I tamo je bilo dvoje staraca koji su sedeli, poprilično odmakli u godinama, pretpostavljam u njihovim sedamdesetima, sedeli su pod senkom drveta jabuke. Mi smo se dovezli. Gospodin Wood je izašao. I čuo sam stari Kentucky izraz: „Uđi."

Znate, tako oni zovu ljude iz Indiane „Hoosiers", vidite? Kako su oni to dobili u ranim danima u Kentuckyju, to je bilo na jugu. Tako kada odete u južnjački dom dole na jug oni vam kažu: „Hello". Vi biste rekli: „Uđi." Bez obzira ko ste, dokle god hodate, imate cipele na nogama ili ako nemate cipele na nogama, uđite svejedno, vi ste dobrodošli.

Ali kada pređete preko u Indianu, oni su malo sumnjičavi. Kažete: „Hello." Oni kažu: „Ko je tamo?" Oni prvo žele znati. Drago mi je da sam južnjak. I ja na neki način volim takav pristup. I tako je on rekao: „Uđi." Tako je gospodin Wood ušao.

Rekao je... nazvao je čoveka imenom. Rekao je: „Vi ste on?"

Rekao je: „Ja sam taj štetočina."

22 Tako je on rekao... Video sam da je pre bio surovi starac. I ja sam rekao, sedeći u autu. A gospodin Wood je rekao: „Zamolio bih vas..." Rekao je: „Prvo se želim predstaviti." Rekao je: „Moje ime je Wood, Banks Wood." I rekao je: „Lovio sam veverice i bio sam ovde na jednom mestu." I rekao je: „To su šume sa malo vlage i postalo je tako suvo tamo. Znam da ste posedovali neke površine ovde koje imaju udoline, došao sam da vas zamolim ako biste mi možda dozvolili da lovim."

Starac je ispljunuo veliku žvakaču od duvana i rekao-rekao je: „Jesi li ti sin Jima Wooda?"

Rekao je: „Jesam."

Rekao je: „JimWood?"

Sada, oni su bili Jehovini svedoci, znate. David, on (pretpostavljam da su ovde jutros. Oni prodaju knjige tamo na sastanku.), njegove noge su bile uvijene pod njim. I-i gospodin Wood, koji je bio Jehovin svedok, došao je na jedan od sastanaka. I pre nego sam napustio zgradu Sveti Duh mi je

rekao da će tamo biti dečak i rekao je: „Ime njegovog oca će biti Wood i oni su iz južnog Kentuckya.” I rekao je: „On ima polio.” I rekao je: „Izgovori Reč, on će hodati.” I ja sam gledao svuda uokolo da vidim viziju. Nisam mogao videti dečaka. I nastavio sam. Nakon nekog vremena uočio sam ga skroz na kraju, pozvao ga imenom, njegova noga se tamo ispravila. Vidite? Tako on više nije bio Jehovin svedok.

Ja... Milošću Božijom, doveo sam svakoga iz njegove porodice (njegov otac čitač kod Jehovinih svedoka) Hristu i krštenju Svetim Duhom i sve sam ih ponovo krstio... I tada-i tada, po vizijama koje bi Gospod dao i govorio bih stvari koje bi se dogodile.

23 I tako, on je rekao: „Bilo ko-bilo ko povezan sa sinom Jima Wooda može loviti gde god želi.” Rekao je: „Samo izvoli.” Rekao je: „Imam pet stotina oranica ovde sa svim deblima iz nekultiviranih šuma. Samo se posluži.”

Rekao je: „Doveo sam svog pastora sa sobom. Neće vam smetati ako on ide?”

Rekao je: „Wood, nećeš mi valjda reći da si tako nisko pao da moraš voditi propovednika sa sobom svugde gde ideš.”

I tako on je rekao: „Pa,” rekao je...

I onda sam pomislio kako je vreme da ja onda izađem, znate. I tako sam ja izašao iz kola i prohodao okolo i rekao sam: „Kako ste?” A gospodin Wood me nameravao predstaviti. Pre nego je imao vremena to učiniti... I o, brkovi dve nedelje dugački, i veveričija krv i smrad poput tvora. Tako sam ja krenuo tamo i rekao: „Kako ste, gospodine?”

Rekao je: „A ti si propovednik?”

Rekao sam: „Pa, voleo bih to biti. Ja...”

A on je rekao: „Pa, samo... Znate,” rekao je: „Ja sam smatran nevernikom.”

Rekao sam: „Nije nešto da bi se hvalili, zar ne, gospodine?”

I on je rekao-rekao je: „Ne, pretpostavljam da nije.” Rekao je: „Imam samo jednu stvar protiv vas.”

A ja sam rekao: „Da, gospodine. Ako je samo jedna stvar u pitanju to je-vi ste u vrlo dobrom stanju.” Neki od onih koje sam upoznao su imali... Imam puno hrišćana, koji bi to trebali biti, koji imaju više od toga protiv mene. Tako sam rekao-rekao sam: „Pa, to je-to je poprilično dobro.”

Rekao je: „Ono što imam protiv vas je sledeće: Vi uvek galamite o nečemu o čemu ništa ne znate.”

Rekao sam: „Na primer, šta, gospodine?”

I rekao je: „Vi pričate o Bogu, a ne postoji tako nešto.”

„O,” rekao sam: „U tome je stvar?”

On je rekao: „Da, to je to.”

Pomislio sam: „Gospode, Ti mi pomози.”

24 Sada, postoje samo dva načina da se pristupi nečemu, moja braćo, to su ispravan način i pogrešan način. Mislim... Zaustavio bih se ovde za trenutak u svojoj priči i rekao bih da mislim da je to problem sa mnom i sa mnogima od nas braće. Imamo ovde sjajan proizvod, ali previše pogrešno pristupamo javnosti s time, što nas čini izolacionistima. Vidite? To će se samo prodati. Samo živite to. Vidite? „Vi ste so zemlje.” I so, dokle god je slana, ona će čuvati ako je u dodiru. Ali ako izgubi svoju slanost, bez obzira koliko glasno mi vikali tamo dole i koliko skakali gore i dole, mora postojati život tamo napolju koji to podupire.

25 I tako sam pogledao starog gospodina, pomislio sam: „Gospode, jadni starac, izudaran na ovim starim grumenima ovde. Da je moj tata živ, bio bi tih godina. Sada, postoji nešto malo ovde što mi Ti možeš pomoći da kažem, bez sumnje, to će pomoći starom čoveku da vidi.” I video sam mnoge koji se nazivaju nevernicima i stajao sam pored nekih od njih kada su umirali. Oni nisu nevernici. Oni samo govore u ljutnji ne razmišljajući. Vidite? I tako... To je ulični izraz, ali tako ćete to razumeti: govoriti u ljutnji, i izduvavanje.

A ja sam rekao: „Pa, to je... To je naravno,” rekao sam: „To je mišljenje, naravno.”

I mi smo stajali tamo na trenutak. I sedeli smo pod drvetom jabuke. Rekao je: „Bio sam na tim sastancima i oni su baš kao lajavi psi.” Rekao je: „Nekad sam imao starog lajavog psa i upucao sam ga.” Rekao je: „Sledio bih ga svake noći. Izveo bih ga ovde napolje i on bi lajao i išao tamo gore... A on je trebao biti dresiran za lov na rakune.” I rekao je: „Rakun je bio gore na drvetu.” I rekao je: „Onda prva stvar, znate, on bi lajao prema tom drvetu ovako i ja bih otišao tamo i osvetlio gore. Rakun bi onda otišao do vrha.”

26 Rekao sam: „Ali, gospodine, ipak, rakun je bio tamo. To je samo pas.” Vidite? Nadam se da je shvatio šta sam mislio i siguran sam da vi jeste.

Tako, on je rekao: „Pa sam ga upucao.” I on je rekao: „Ja ne-ja ne volim ništa što laže. I mislim da ako čovek govori, trebao bi znati o čemu priča.”

Rekao sam: „Sigurno se slažem s vama.”

Rekao je: „Bio je jedan propovednik kojeg sam čuo, kada bih samo